

En åpen dør

en åpen himmel

Jesus sa at vi skulle be slik at vi får bønesvar, så vår glede kan være fullkommen. Skal vi lære dette, må vi legge bønneemner og behov litt til side og først og fremst tre inn i Guds nærvær og handle i respons til himmelens impulser.

Bibelen forteller oss at himmelen åpnet seg da Jesus lot seg døpe. Samme ord blir brukt om forhenget som revnet da Jesus ropte på korset: "Det er fullført!". I Jesu dåp rev Far himmelen åpen over Ham og gav Ham tilgang til Guds rikes kraft og herlighet gjennom Den Hellige Ånd. Budskapet fra Far lød: "Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede!". Jesus demonstrerte en ny tidsepoke der Guds rike er tilgjengelig – i form av under og tegn som setter mennesker fri. Og han gav det videre idet han sa til disiplene sine: "Helbred de syke der og si: 'Guds rike er kommet nær til dere.'"¹

Siden har en åpen himmel vært tilgjengelig for alle kristne – for ingen kan lukke det Gud har åpnet. Det er mulig for oss som kristne å vandre i Guds rikes mirakuløse tilgivelse og hans frigjørende og helbredende kraft hver eneste dag.

Dersom vi ikke ser og opplever en åpen himmel, er det mellom ørene våre det er stengt – vi hindres av et tankesett som ikke har grepet Guds verden: alt er mulig for den som tror!²

Jesus forteller oss at Guds rikes realiteter er skjult: "Guds rike er inni dere"³ Det er tro som gir oss tilgang til dette riket, for troen ser det usynlige. Jesus så det Far gjorde i det skjulte, og så gjorde han det samme – slik at alle kunne se det. Det er dette vi som troende er kalt til – å se Guds rike, trenge oss inn i det og rive det til oss.⁴

GUDS TRONE I SENTRUM

Ingen som tar bibelen på alvor benekter at vi som kristne er kalt til et overnaturlig liv med Guds kraft, men mange spør seg hva som er hemmeligheten til å leve et slikt liv. Dersom vi skal se Guds rike virkeliggjort, må vi spørre oss hva Guds rike dypest sett dreier seg om. I Åpenbaringen kapittel 4 ser vi en åpen dør inn til himmelen, og vi møter en røst som lyder: "Kom opp hit!"⁵ Det neste vi møter er Guds trone, og alt som skjer etter dette har sitt utgangspunkt i ham som sitter på denne tronen.⁶ Den åpne døra og invitasjonen er der: Kom opp hit! Vi er oppreist med Kristus og satt i det himmelske sammen med ham.⁷

Guds trone er en nådetrone hvor vi inviteres til å finne nåde og hjelp til rett tid.⁸ Folk som møtte de første kristne, undret seg over frimodigheten og kraften de utstrålte, og de anerkjente det faktum at de hadde vært sammen med Jesus.⁹ Jesus er ikke å finne på jorden lenger – han er tatt opp og opphøyd ved Guds trone. De som vil være nær ham, må løfte sine hjerter i tro og tre inn i tronsalen. Det er her – i Guds nærvær – at vi lærer Guds rikes hemmeligheter: å handle i respons til himmelens impulser.

HERRE, LÆR OSS Å BE!

En skal ikke være lenge i tronsalen før en legger merke til at den, fremfor noe, er preget av en respons til ham som sitter på tronen. I Åpenbaringen møter vi et stormvær av lovprisning og tilbedelse rundt tronen. Stadige nye proklamasjoner og åpenbaringer som kommer har sitt utspring derfra. Bønner bes og profetiske handlinger utføres – alt som en respons til ham som sitter på tronen.

Personlig har jeg opplevd at denne

FØR VAR BØNN EN AKTIVITET MED FOKUS PÅ BØNNEEMNER OG BEHOV.

1. Luk 10:9

8. Mark 9:23

3. Luk 17:21

4. Matt 11:12

5. Åp 4:1-2

6. Guds trone er referert til over 30 ganger i Åp

7. Ef 2:6

8. Hebr 4:16

9. Apg 4:12

åpenbaringen av Guds tronsal og det som skjer der, har forvandlet bønnelivet mitt. Det dreier seg ikke først om fremst om hva jeg skal be om, men om hva som skjer rundt tronen. Fordi lovprisning og tilbedelse er en prioritet i tronsalen, er det blitt en prioritet i mitt eget liv. Da jeg var ny kristen, brukte jeg lovsangsmusikk i bønnestundene for at andre ikke skulle høre det jeg bad – trodde jeg. Nå har jeg skjønt hvor viktig lovprisning og tilbedelse er for et fungerende bønneliv. Før var bønn en aktivitet med fokus på bønneemner og behov. Nå kan en time i bønn like gjerne være en time med MP3 spiller og lovsangsmusikk på ørene, hvor en både lar seg betjene av Herren og betjener ham med lovprisning og tilbedelse. Med en aktiv forventning venter jeg på at Gud skal tale. Og sier Den Hellige Ånd noe i

forhold til bønneemner og utfordringer som ligger der, så ber jeg og proklamerer i forhold til det, ellers lar jeg det være.

Troen kommer av budskapet en hører ikke bare av det en hørte. Å høre fra Gud er blitt en prioritet. Bønn blir oftere en profetisk proklamasjon av Guds levende talte ord inn i situasjoner, mer enn at jeg skal tigge ham om det han er mer enn villig til å gjøre, om jeg bare slipper ham til. Ikke bare er det mer inspirerende å be etter å ha hørt friskt fra Gud, det er veldig mye mer effektivt. Bønn er ikke lenger et trøttende og rutinemessig opplegg. For fellesskap med Far er et kjempeprivilegium! Det største hinderet vi kristne har, er det vi tror at vi kan få til uten en total avhengighet av ham. I møte med menneskelig talt umulige situasjoner, trøster vi oss og

sier: Vi kan i alle fall be. Men sannheten er at vi er like avhengig av hans ledelse og hjelp i våre bønner som når vi skal legge hendene på og helbrede de syke. Etter å ha observert Jesu bønneliv, så bad disiplene hans den viktigste bønningen vi kan be: ”Herre, lær oss å be!”.

Glede i bønn – fellesskap og forandring
Kvelden før kona mi skulle ha en risikofylt operasjon for å fjerne en stor hjernesvulst, satte jeg meg i godstolen i stua. Nå skulle jeg virkelig be igjennom at ingen av alle de komplikasjonene vi hadde blitt forespeilet skulle slå til, tenkte jeg. Heldigvis brukte jeg først bare tid med Herren og nøt hans nærvær, for han avlyste like godt hele bønneemnet mitt: ”Det der gjorde vi ferdig i går.” Så vi bad om helt andre ting den kvelden. På akkurat samme tid opplevde en venn av meg, som hadde fastet for situasjonen vår, at fasten var over og seieren i havn. Tenk så trist å skulle kaste vekk en hel kveld på å be om

DET ER HER – I GUDS NÆRVÆR – AT VI
LÆRER GUDS RIKES HEMMELIGHETER

noe som allerede var bedt igjennom!

Bibelen viser oss at vi må lære å be slik at vi får bønesvar, så vår glede kan være fullkommen.¹⁰ Men ber vi uten hans ledelse og hjelp, vil vi ofte gå glipp av hans svar. Vi ber og ber om at naboen skal bli frelst, men får ikke med oss at Gud ber oss gå bort å legge hendene på ham, så han kan bli helbredet fra plagene sine og åpne opp for evangeliet. Vi kan lett tenke at det ikke er vår gave å gjøre sånt, men vår gave er det Gud til enhver tid gir oss. Bønn dreier seg om å høre Guds røst og gjøre det han sier, uansett om det er noe vi aldri har gjort før. Å fortsette å be om det Gud allerede har besvart, gir ingen bønesvar. I stedet for gleden over fellesskap med Far og de bønesvar han gir, henfaller en da til å ha glede i disiplin og gode rutiner, og liv blir erstattet med død religion.

VÅR VEILEDER

Bibelen viser oss at Den Hellige Ånd alltid ber etter Guds vilje, og at når jeg ber i tunger, så er det Ånden som

ber igjennom meg.¹¹ Ved siden av lovprisning og tilbedelse, er det å be i tunger blitt en prioritet i mitt personlige bønneliv. Paulus sier at han takker Gud – han ber mer i tunger enn alle de korinterne som freaket helt ut på det.¹² Han viser oss samtidig at vi skal søke å få tydning, så vi kan få innsikt i hva og hvordan Ånden ber.¹³ Når vi lærer oss å samtale med Den Hellige Ånd, åpnes det opp helt nye dimensjoner. Det hender ofte at jeg spør Den Hellige Ånd etter å ha fått en bønnebyrde og bedt til ”trykket” letter: Hva bad vi om nå? Er vi igjennom? Ånden er gitt oss som vår personlige bønneveileder, og han gjør det gjerne om vi er villig til å spørre og lære av ham.

For noen år siden var det et par i menigheten som hadde hatt utfordringer med å få barn, og de hadde opplevd flere spontanaborter. I løpet av en noen nattevakter i en 24-timers bønnestafett forstod jeg at jeg hadde bedt dette igjennom – Den hellige Ånd lot meg høre gråt av spedbarn. Jeg delte dette

med dem, og ikke lenger etter ble kona gravid igjen. De var begge fremdeles ganske engstelige, og mannen delte deres følelser meg med på en biltur. Til min undring hørte jeg meg selv si til ham: ”Den Hellige Ånd sier at vi er i rute.” Noen måneder senere fikk de sin førstefødte, til stor glede for oss alle sammen. Men for meg var dette en viktig lærdom: Når vi er for Guds trone og tar del i det som foregår der, så vil han som er på tronen gi oss ærend og røpe hemmeligheter for oss. Jeg hadde bare brukt noen timer på natten og bedt i tunger og lovprist Herren. Men for det ekteparet var det med å gi dem det deres hjerter lengtet etter. For en nåde å få dobbelt belønning. Ikke bare en god stund i Guds nærvær – men herlige bønesvar i tillegg!

Dette er Guds invitasjon til oss: Himmelen er åpen – det er en dør inn til Guds tronsal som står på gløtt – og du er velkommen inn!

JIMMY THOMSEN
JIMMY.THOMSEN@UIT.NO

11. Rom 8:26-27, 1 Kor 14:14
8. Joh 6:53

12. 1 Kor 4:18
13. 1 Kor 14:13